

P. Francesc de l'Assumpció (1912-1936)

Francesc Segalà Solé va néixer a Montgai (la Noguera), diòcesi d'Urgell, el 25 de maig de 1912. Era fill de Josep Segalà Sorribes i de Cecília Solé Massana. Va rebre el baptisme a l'església parroquial el 28 de maig de 1912. Rebé el sagrament de la confirmació el 23 de març de 1923, a la parròquia de Penelles.

Als 11 anys entra al seminari d'Urgell, però després de dos cursos d'humanitats, va conèixer durant les vacances d'estiu al poble dos religiosos carmelites que hi havien anat a predicar: Silveri de Sant Lluís Gonzaga i Bernat de la Sagrada Família. Francesc decidí seguir els seus estudis en el col·legi preparatori que els carmelites descalços tenien a Palafrugell, on completà els restants tres anys d'Humanitats. L'any 1928, quan comptava 16 anys, inicià el noviciat a Tarragona. Féu la seva professió religiosa el 8 de setembre de 1929. Prosseguirà els estudis de Filosofia, que cursa a Badalona durant tres anys, i de Teologia a Barcelona. Per aquest temps, Francesc es cartejava molt amb el seu germà sacerdot Pau. Fou ordenat sacerdot l'11 d'abril de 1936 pel Bisbe Irurita, i cantà la seva primera missa a Montgai el 19 d'abril de 1936, essent destinat a Barcelona.

Després de l'assalt al santuari de la Mare de Déu del Carme, el juliol de 1936, sortí del convent en companyia del P. Maties Palau, vestits de laics. Francesc va ser reconegut com a religiós per la tonsura. Conduït a la Prefectura de Policia, un bon guàrdia d'assalt li va facilitar l'alliberament. Quan es va veure lliure, es va dirigir a la clínica del Dr. Llauradó Julià de Sants, ja que hi tenia hospitalitzat el germà Manel a causa d'una operació quirúrgica, i la seva mare que l'acompanyava. Una bona família de la clínica el van acollir uns dies fins que al seu germà li van donar l'alta mèdica. La mare i els dos fills van retornar cap a Montgai. En arribar a Tàrrega, ja de nit, els van detenir, però les encertades paraules de la mare els van donar la llibertat. A primera hora del matí, camp a través, arriben al poble. En arribar a Montgai a casa seva es retroben amb el seu fill i germà Pau. Els dos germans clergues feren la vida normal en el poble, i no es van amagar. Pels volts del 20 d'agost, el comitè del poble els va anar a buscar. Foren conduïts a Lleida, i afusellats davant el cementiri de Lleida juntament amb el P. Silveri de Sant Lluís Gonzaga, i altres religiosos, sacerdots i seglars fins a sumar 77 persones.